

ה"ת 37502/07/19 - ניקו דוידוב, יוליה דוידוב, רינת דוידוב, אבנר דוידוב נגד משטרת ישראל/מדור תביעות פלילי ת"א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 37502-07-19 דוידוב ואח' נ' משטרת ישראל/מדור תביעות פלילי ת"א

לפני כבוד השופטת שרית קריספין

המבקשים:

1. ניקו דוידוב
2. יוליה דוידוב
3. רינת דוידוב
4. אבנר דוידוב ע"י ב"כ עו"ד איתי כהן

נגד

משטרת ישראל/מדור תביעות פלילי ת"א ע"י רס"ר שי
נחום

המשיבה:

החלטה

בפני בקשה לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן - הפקודה), שעניינה, החזרת פריטים שונים, כמפורט בבקשה, השייכים למבקשים ונתפסו, במהלך חקירה שנערכה כנגד המבקש 1.

הרקע העובדתי

ביום 18.6.19, נעצר המבקש 1, בחשד לביצוע עבירות סמים וזאת בהקשר למעבדת סמים שנמצאה ביחידת דיור, הנמצאת בבעלותו, אותה השכיר לאחר, שבהמשך נעצר גם כן והוגש כנגדו כתב אישום, בעוד שהמבקש 1, שוחרר ללא כל תנאים מגבילים ומבלי שהוגש נגדו כתב אישום.

במהלך חיפוש שנערך בביתם של המבקשים, נתפסו מספר טלפונים ניידים, השייכים למבקשים 2, 3 ו-4 וכן נתפסו מספר חפצים, השייכים למבקש 1 - קופסה ובה שעונים וצמיד, 3 טלפונים ניידים, מכשיר DVR ושקית ובה אבני זרקון.

ביום 6.8.19, טענו הצדדים לבקשה, כמפורט בפרוטוקול הדיון ותיק המשטרה הוגש לעיוני.

דין והכרעה

סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (פסד"פ) קובע את הסמכות של: "שוטר לתפוש חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

סעיף 34 לפסד"פ, קובע כי "על-פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית-משפט השלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיורה בית-המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל:

"..בצד זכותו של אדם לחופש אישי עומדת גם זכותו לקנין, המקבלת ביטוי מיוחד במהלך הליך פלילי ביחס לחפצים של חשוד או נאשם (או צד שלישי) הנתפסים ומוחזקים בידי המשטרה בהקשר לחשד לביצוע עבירות. שיקולי האיזון הנדרשים לענין פגיעה בחירות האישית של נחקר או נאשם אינם בהכרח זהים לאלה החלים באשר לפגיעה בזכות הקנין, בשל עוצמתם השונה של זכויות יסוד אלה במידרג זכויות האדם. עם זאת, קווי הבחינה ומסגרת הניתוח החוקתי דומים אלה לאלה, בשל התכלית המשותפת העומדת ביסוד חובת האיזון: להגביל את מידת הפגיעה באדם - הן בגופו והן ברכושו, עד למינימום ההכרחי הנדרש להשגת האינטרס הציבורי. כך הוא לענין מעצר אדם, וכך הוא לענין תפיסת חפצים בטרם נשפט והורשע.. כשם שלענין מעצר תיבחן השאלה האם קיימת עילת מעצר, ואם כן, האם ניתן להגשים את תכליתו באמצעות חלופה שפגיעתה פחותה, כך הוא ביחס להמשך החזקת חפץ תפוס. יש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בידי המשטרה; ואם כן, האם ניתן להגשים את תכלית התפיסה באמצעות שחרור החפץ בכפוף להגבלות מידתיות אשר תגשמו את התכלית הטמונה בתפיסה, בד בבד עם מיתונה והחלשתה של הפגיעה בזכות הקנין של האדם. השאלה היא, במילים אחרות, אם קיימת "חלופת תפיסה" אשר תגשים את מטרת התפיסה בדרך שתפגע פחות בזכות קניינו של בעל הזכויות בנכס.

לאורך השנים הבהירה ההלכה הפסוקה כי לא הרי קיומה של עילה לתפיסת חפץ, בהכרח כדין המשך ההחזקה בו בידי המדינה (בש"פ 6689/99 (2) 464, 471). גם אם עשוי להתקיים מקור סמכות לתפיסת חפץ מלכתחילה, אין בכל מקרה עילה מתחייבת להמשך החזקתו בידי הרשות בטרם נסתיימו ההליכים המשפטיים, ועשויה לעלות השאלה האם נמצא אמצעי מידתי שיש בו כדי לאזן כראוי בין האינטרס הציבורי המבקש לשמור על פיקוח המדינה ביחס לחפץ, לבין זכותו של הפרט לממש את זכויותיו לגבי החפץ גם אם מימוש זה עשוי להיות כפוף למיגבלות".

ברע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל צ"ן כב' השופט חשין:

"..לא ייעלם מעינינו, כי המשך החזקת החפץ שנתפס בידי המשטרה יש בו כדי לפגוע בזכות הקנין של הבעלים - מעבר לפגיעה שהייתה בעצם התפיסה - ומכאן עשויה שתילמד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית-המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתכלית ראויה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעלים במידה העולה על הנדרש. לשון אחר: שומה עליו על בית-המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית

"מעצרו" של הנכס, אך פגיעתה בבעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס".

דהיינו, בית המשפט נדרש לבחון האם ניתן ליישם את העילות מכוחן נתפס החפץ והתכלית למענה מבוקשת המשך תפיסתו, באמצעות חלופות אשר מידת פגיעתן אינה עולה על המתחייב בנסיבות המקרה.

דא עקא, במקרה שבפני, לא ידע נציג המשיבה לנמק, מדוע יש מקום להמשיך ולתפוס את החפצים שבנדון, למעט אמירה כללית, כי לא חלפה התקופה הקבועה של 180 יום וכי בקרוב יוגש כתב אישום, כנגד מעורב נוסף בעבירה ומכאן, הרי שלא ניתן לקבוע, אם קיימת תכלית כלשהי בהמשך ההחזקה בתפוסים, כאמור בסעיף 32(א) לעיל, קל וחומר, בהקשר לתפוסים השייכים למבקשים 2, 3 ו-4. מכל האמור, אני נעתרת לבקשה ומורה למשיבה להחזיר לאלתר את כל התפוסים למבקשים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ו' אב תשע"ט, 07 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.